

תלמודו בידו

דף כז עמוד ב

א כיצד קבעו את עשרים וארבע המשמרות בזמן בית שני ?

ב כיצד יקבעו את המשמרות אם לאחר זמן יהויריב יעלה מן הגולה ?

ג באלו ימים היו אנשי מעמד ישראל שבעריהם מתענים, ומדוע ?

ד כיצד שנים קוראים פרשה ראשונה של בראשית, והרי יש בה רק חמשה פסוקים ?

א חילקו כל אחת מארבע המשמרות: ידעיה, ח'רים, פשחור ואימר, לשש משמרות. כתבו את שמות עשרים וארבע המשמרות על קלף ובללום, ונתנום בקלפי. בא אחד ממשמרת ידעיה, והוציא מהקלפי ששה שמות בזה אחר זה, וכפי הסדר שעלו כך ההתחלקה משמרתם בזה אחר זה. וכן עשו שלש המשמרות האחרות.

ב שש המשמרות של ידעיה יהיו לחמשה, כדי שלא להרבות במשמרות. ויהויריב ושהיה ראשון למשמרות במקדש ראשון עובד אחריהם במקום משמר אחר.

ג בשני, על יורדי הים שיעלו בשלום. בשלישי, על הולכי מדברות שלא ינזקו. ברביעי, שלא תיפול אסכרא על התינוקות. בחמישי, על עובדות שלא יפילו, ומניקות. בערב שבת, לא היו מתענים כדי שלא יכנסו לשבת רעבים. בראשון, אין מתענים. 1. מפני שהנוצרים עושים יום זה לחג.

2. מפני שהוא שלישי ליצירת האדם, וכיום השלישי חלושים.

3. מפני שניטלה ממנו הנשמה היתירה שניתנה בערב שבת, ונחלש.

ד רב: הראשון קורא שלשה פסוקים, השני חוזר פסוק אחד לאחור ומוסיף עוד שנים. אך לשמואל חוששים שהנכנס באותה עת יסבור שהראשון קרא רק שני פסוקים. שמואל: הראשון קורא שני פסוקים ומחצה, והשני מתחיל מאמצע הפסוק השלישי. אך לרב אסור לחלק פסוק לשנים. ולשמואל מותר כשאינ ברירה.